

KORMOSKA MEGÉRKEZIK

Cirmike ezen az estén is a pajta körül járt, amikor Pajtást látta közeledni. Valamit tartott a szájában, és amint közelebb ért, Cirmike csodálkozva látta, hogy egy másik cica néz vele farkasszemet. Koromfekete bundája volt, és kíváncsian pillantott Cirmikére.

– Az út szélén nyávogott kétségbeesetten – mesélte Pajtás. – Idehoztam, ti ketten biztosan jó barátok lesztek.

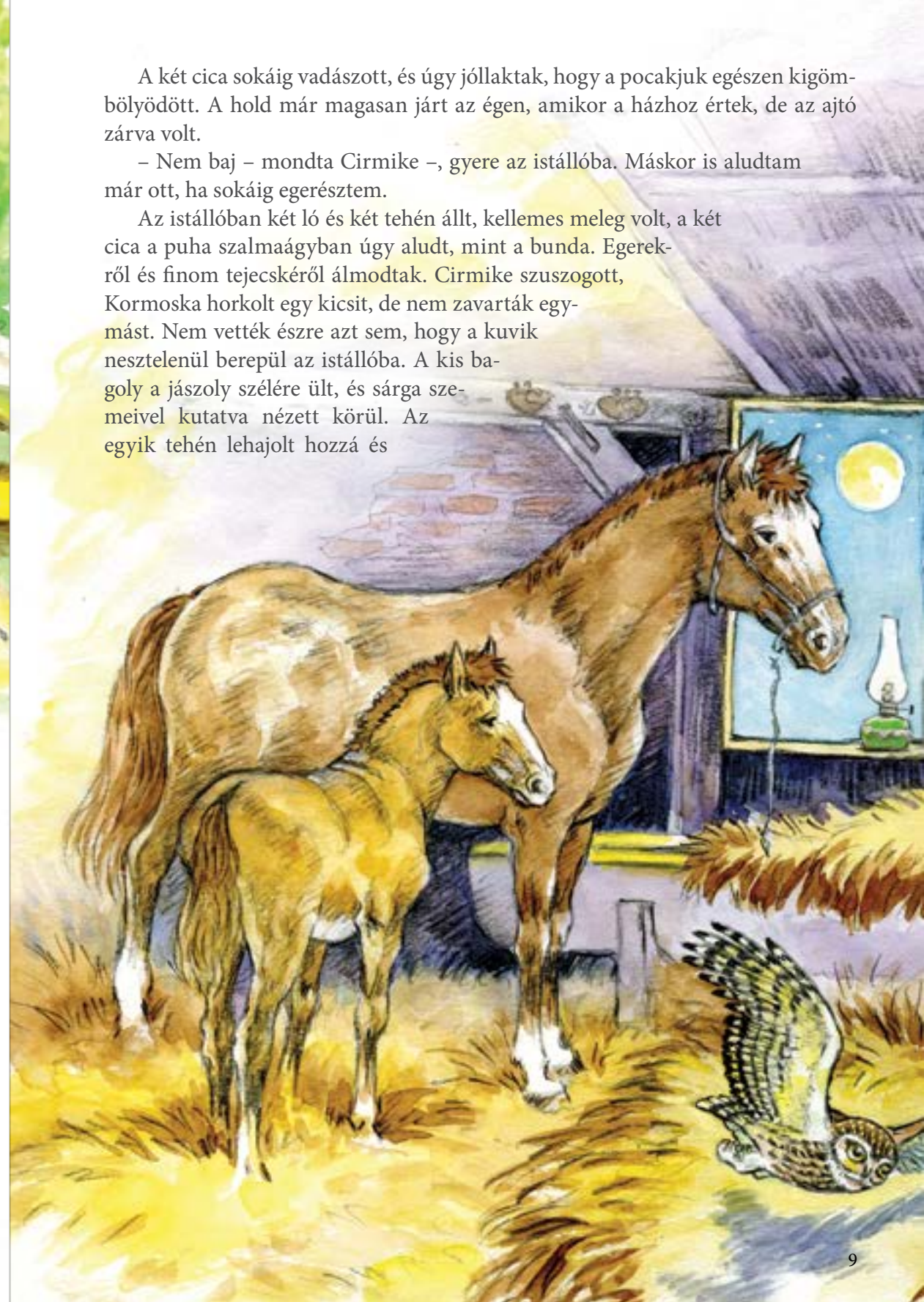
A két cica lassan közeledett egymáshoz, aztán összedugták az orrukat, és mindketten mosolyogtak.

– Gyere egerészni – biztatta új barátját Cirmike –, sokan vannak itt a pajta körül, mindig lehet fogni belőlük. – Együtt indultak el, Pajtás mosolyogva nézett utánuk.

A két cica sokáig vadászott, és úgy jóllaktak, hogy a pocakjuk egészen kigömbölyödött. A hold már magasan járt az égen, amikor a házhoz értek, de az ajtó zárva volt.

– Nem baj – mondta Cirmike –, gyere az istállóba. Máskor is aludtam már ott, ha sokáig egerésztem.

Az istállóban két ló és két tehén állt, kellemes meleg volt, a két cica a puha szalmaágyban úgy aludt, mint a bunda. Egerekről és finom tejecskéről álmodtak. Cirmike szuszogott, Kormoska horkolt egy kicsit, de nem zavarták egymást. Nem vették észre azt sem, hogy a kuvik nesztelenül berepül az istállóba. A kis bagoly a jászoly szélére ült, és sárga szemével kutatva nézett körül. Az egyik tehén lehajolt hozzá és

megszaglászta, de a kuvik nem ijedt meg. Jól ismerték egymást, a bagoly gyakran járt az istállóban, ahol a jászoly alatt egerek tanyáztak. De azok már korábban észrevették az alvó cicákat, és nem mertek kibújni a jászoly alól, még ott is csak lábujjhegyen jártak. A kuvik várt egy kicsit, aztán megunta és kirepült az ajtón.

Még csak derengett az ég alja, amikor a villásfarkú füsti fecskék hangosan csivitelni kezdtek. A mennyezeti gerendákra építették sárfészkeiket, melyek alá a gazda, Pista bácsi kis deszkalapokat erősített. Így a kifesték azokra, és nem a tehenek vagy a lovak hátára

pötytyintgettek. Három pár lakott az istállóban, és olyan hangosan csiviteltek, hogy a cicák felébredtek. Nyújtózkodtak egy nagyot, aztán megmosakodtak, végignyalogatták bundájukat, majd kisétáltak az istállóból.

– Most mi lesz? – kérdezte Kormoska aggodalmasan. – Mit gondolsz, befogadnak engem vagy elkergetnek?

– Dehogy kergetnek – bátorította Cirmike –, jó emberek laknak itt, és a kislány biztosan nagyon szeretni fog téged is.

Mínta csak hallotta volna, Kati lépett ki az ajtón. Mosolyogva intett Cirmikének, de amikor észrevette a mögéje húzó Kormoskát, szemei kerekre nyíltak.

– Egy fekete cica! – kiáltotta. – Milyen aranyos, nagymama, nézd meg! Bözsi néni kijött, csodálkozva nézte a fekete cicát, de közben a fejét csóválta.

– Hát ez hogy kerül ide? – kérdezte.

Pajtás odaszaladt és nagyokat vakkantott, majd a szájába kapta Kormoskát és újra letette.

– Ő hozta! Ő találta valahol, ezt akarja mondani! – kiáltotta Kati. – Most már két cicánk lesz – tette hozzá boldogan.

Bözsi néni továbbra is a fejét csóválta.

– Elég nekünk egy macska is – mondta, de azért szeretettel nézett Kormoskára, és amikor az odaszaladt hozzá és dorombolva a lábaihoz dörgölőzött, a szíve egészen meglágyult.

– Hát jó, nem bánom, maradhat – mondta, mire Kati ujjongva tapsolni kezdett. Olyan hangosan, hogy a pulyka még szélesebbre tárta a faroktollait, a kakas pedig a fűrészbakra röppent, és harsányan kukorékolni kezdett.

– Aztán fogd ám az egereket! – fenyegette meg kinyújtott ujjával tréfásan Bözsi néni, mire Kormoska még hangosabban dorombolt.

Pista bácsi is kilépett az ajtón, szájában kurta pipa füstölt.

